

rić, te ju je okarakterizirao kao najskladniju arhitektonsko–skulpturalnu cjelinu rane renesanse, kao »najelegantniji prostor tog vremena izvan Toskane«. Dr. sc. Predrag Marković objašnjava ikonografsku i ikonološku problematiku svetišta šibenske katedrale sv. Jakova.

Dr. sc. Milan Pelc izlagačkim radom naslovljenim »Memento mori: popularna teologija u slikovnoj publicistici baroka« proučava tiskovine koje tematiziraju memento mori, šta je ujedno i jedna od najčešćih tema kršćanske ikonografije u razdoblju kasnog srednjeg vijeka i baroka. Simbolima, alegorijama i emblemima u zidnom slikarstvu baroknog slikara Ioannesa Baptiste Rangera, u kojem je »pavlini red našao vrhunskog tumača svojih napora da vizualno progovori o suvremenim likovnim i ikonografskim temama«, bavi se dr. sc. Sanja Cvetnić.

Akad. kipar Kuzma Kovačić uzeo je pak oltar kao središte i srce crkve za temu svog referata, u kojem proučava njegovu povijest te očima jednog kipara daje svoje viđenje te teme.

Prof. Joja Ricov obrađuje prerano preminulog Marijana Gajšaka, znanog kao isusovca skulptora i slikara, a prof. Marta Lončarević predstavlja suvremenog njemačkog skulptora Huberta Riebera i njegovo djelo, te pokušava »pokazati kako se čovjek, kao stvorenje Božje, u Rieberovim skulpturama nalazi u oscilacijskoj napetosti između duhovne praznine i produhovljenosti«. Dr. sc. Vjekoslav Huzjak obrađuje religijske teme u suvremenom hrvatskom kiparstvu na primjeru zagrebačkog Triennala, a prof. Vesna Kusin istražuje stvaralačke izazove i stranputice u suvremenoj sakralnoj umjetnosti. Akademski kipar Zdenko Vidović daje svoje viđenje umjetnika i umjetnosti u svom izlaganju naslovljenom »Religiozna slika umjetnika«.

Zbornik radova međunarodnog simpozija »Religijske teme u likovnim umjetnostima« kao tematska cjelina predstavlja niz izuzetno interesantnih izlaganja u kojima su tekstualno i slikovno pre-

dočena i likovna umjetnička djela i njihova neposredna veza s kršćanskim postulatima izraženim kroz religijsku tematiku.

Mirela LENKović

Bosiljka BAČURA, *Djetešce, na sunašce!*, Biblioteka Za život, knj. 2., Filozofsko–teološki institut Družbe Isusove, Zagreb 2004. 100 str.

Knjiga Bosiljke Bačura, dipl. pravnice i predsjednice udruge Centra za pomoć trudnicama »Djetešce, na sunašce!« ugledala je svjetlo dana prvih dana lipnja ove godine. Ilustracije za knjigu napravila je akademska slikarica Carmen Bačura Potočić. Predgovor je napisao mr. sc. fra Anthony Burnside, koji je ujedno i duhovnik spomenute udruge. Iz »Riječi autorice« saznaje se da je knjiga nastajala tijekom jedanaestogodišnjeg rada u navedenom Centru — savjetovalištu za duhovnu i materijalnu potporu trudnicama u nevolji, koje su često na prvi spomen svojim bližnjima da su trudne čule riječi: »Pa, riješi se djeteta!« Te riječi njima su bile kao zabodeni nož u srce jer su intuitivno željele postati majke. Ali okrutna zbilja, poglavito javno mišljenje koje je često protiv djece, upućivalo ih je da učine najveći zločin: ubojstvo svojega djeteta čije je srce već počelo kucati i željelo rasti i roditi se. Dalje se autorica zahvaljuje dobrom župniku Franji Juraku iz župe sv. Marka Križevčanina u Zagrebu, koji je dopustio da Centar započne djelovati 1993. godine kao dio župnog Caritasa. Župnik Franjo Jurak preminuo je 4. kolovoza 2000. godine. Centar je u župi djelovao sedam godina — nakon čega je preselio u Međimursku ulicu u Zagrebu, gdje djeluje do danas.

Na 9. stranici knjige tiskano je pismo blagopokojnog kardinala Kuharića koje je uputio spomenutom Centru »Djetešce, na sunašce!« 2. prosinca 2001. godine. Iz pisma se vidi koliko je naš pokojni

Kardinal podržavao rad takvih savjetovaništa »za život«. Poslije toga na tri stranice prikazana je tabela o dolasku trudnica u savjetovaništa u razdoblju od 1993. do 2003. godine. Knjiga je inače podijeljena na tri dijela: Svjedočanstva, Iskrice i Nadahnuća. U Svjedočanstvima su iznijete mnoge istinite priče majki koje su uz potporu osoba iz Centra za pomoć trudnica prihvatile svoje dijete unatoč mnogim pritiscima.

Čitatelji će nadalje moći pročitati nekoliko potresnih javnih ispovijedi o učinjenim pobačajima. One svjedoče o tome koliko žene pate zbog postabortivnog sindroma koji ih prati mnogo godina poslije namjernog prekida trudnoće. Tako je u ispovijesti jedne žene na 60. stranici vidljivo kako ona ni nakon 14 godina nije zaboravila taj strašan čin abortusa. U Iskricama je autorica izrekla svoja zapažanja iz rada u savjetovaništu s trudnicama u nevolji koja je ispreplela sa svakidašnjim razmišljanjem nad pročitanim tekstom iz Evandjelja. U Nadahnućima je tiskano sedam pjesama žena suradnica Centra za pomoć trudnicama. Na kraju je o. Jure Bosančić DI napisao pogovor iz kojeg izdvajamo: »Diraljiva su i potresna svjedočanstva majki iznesena u knjižici 'Djetešće, na sunašće'. Ne mogu nas ostaviti ravnodušnim velike teškoće i problemi s kojima se susreću ove majke. Najprije, tu je velik pritisak okoline i beskrajno nagovaranje i uvjeravanje da se 'Riješe djeteta'. To doživljavaju čak i od najbližih i najdražih osoba. Ostaju osamljene u borbi za dijete i u mucu što su napuštene od partnera. Njihova golemo bol postaje pomalo i naša dok ih slušamo.«

Bilo bi neobično korisno da žene i djevojke u fertilnoj dobi pročitaju tu

knjigu jer bi se čitajući razna istinita svjedočanstva zamislile nad činjenicom što znači prekinuti trudnoću, tj. ubiti svoje dijete koje je počelo u njoj rasti i želi doći na svijet.

Knjiga je u prodaji i može se nabaviti kod izdavača u knjižari u Zagrebu, Palmotićeva ulica 33 ili u Centru za pomoć trudnicama, Medimurska 21/II.

U gradu Zagrebu se od 1. do 4. lipnja ove godine ispred spomenika kralja Tomislava, kod Glavnog kolodvora, održavala promocija šezdesetak udruga grada Zagreba koje svojom djelatnošću pružaju raznorodne usluge svojim građanima. Gradsko poglavarstvo, tj. njegov Gradski ured za zdravstvo, rad i socijalnu skrb htio je pokazati razvijenost našeg civilnog društva. Udruga »Djetešće, na sunašće!« prvi puta je pozvana na takvu manifestaciju, te joj je bilo dopušteno da može imati svoj promotivni štand u petak 4. lipnja od 10 do 17 sati. Djelatnici udruge su se tome obradovali te se potrudili da u najboljem svijetlu građanima prikažu svoj rad od 1993. do danas. Udruga »Djetešće, na sunašće!« se predstavila promidžbenim materijalom: obavijestima o radu centra, promocijom plakata udruge i mnogim brošurama koje se koriste u savjetovaništu koje je uvijek »za život«. Kroz savjetovanište je od početka rada do danas prošlo više od 4000 žena, kojima se pomoglo da bi rodile svoje začeto dijete, unatoč poteškoćama i pritiscima okoline koja je često protiv dolaska djeteta na svijet. Na toj su se promociji pojavili i prvi primjerci upravo tiskane knjižice o kojoj je ovdje riječ te je ona odmah mogla biti podijeljena našim građanima.

Ana VOLARIĆ-MRŠIĆ